

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

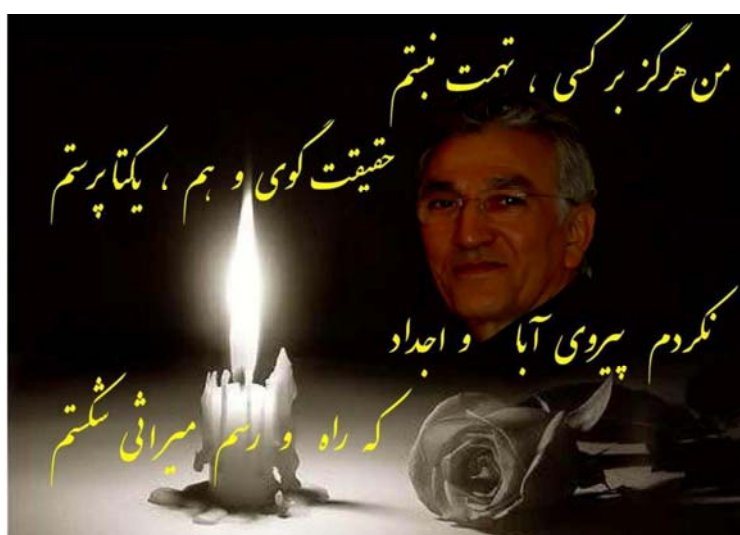
afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

۰۵ دسمبر ۲۰۱۸

توس تپان

ای به تهکو خفته، گه در پُشتِ بام
با قمار و تپکی و توس و تپان...
بی فلنگ و چال، بازی می نکن
نردبان بشکسته و زینه خراب
دام یکسو، دانه از سوی دگر
امری و شیرازی و سار و پتین
کفتر گوره شده فخر همه
بعد استادی دهندش داکتری
سخت محکم بایدهش القاب را
دستش از خشکی اگر پُر آبله
از دم صبح، تا به ظهر و عصر و شام
هر سیاه را سرخ میبینی مدام
چون قمار بازان مشهور و بنام
نُور، از چوری گرفته انتقام
تا بیندازی کبوتر را به دام
دانه می چیدند با ناز و خرام
چون مَلِک، در دویی و بیروت و شام
هم پروفیسوری با تیغ و حُسام
تا مبادا می نگردد کم مقام
نُف نموده، نَر، بگیرد والسلام

توسِ پټان

ای به تھکو خُفته، که در پُشتِ بام
باقار و، تپکی و، توس و تپان
بی فِیلک و چال، بازی می کنن
نزدبان بشکته و، زینه خراب
دام یکو، دانه از سوه دگر
(امری) و (شیرازی) و (سار) و (پتین)
گفتبر کُوره شده فخر همه
بعد استادی دهنش داکتری
نخت محکم بایش القاب را
دستش از خشکی، اگر پُر آبد
از دم صبح، تا به ظهر و عصر و شام
هر سیاه را سرخ می بینی مدام
چون قمار بازان مشهور و بنام
تور، از چوری گرفته، انتقام
تا بسندازی، کبوتر را به دام
دانه می چسبند، باناز و خرام
چون ملک، در دُوبی و بیروت و شام
هم پروفسوری با تیغ و حُمام
تا مبادا می نکسرد کم مقام
تُف نموده، تر، بگیرد و اسلام